

**Woorden van Silo ter gelegenheid van de eerste jaarlijkse viering
van de Boodschap van Silo
Punta de Vacas, 4 mai 2004**

Lieve vrienden,

We hebben gefaald... maar we gaan door!

We hebben gefaald maar we gaan door met ons project van vermenselijking van de wereld.

We hebben gefaald en we zullen nog eens en duizend keer falen omdat we ons voortbewegen op de vleugels van een vogel die "poging" heet, die boven de frustraties, de zwakheden en de kleingeestigheid vliegt.

Het geloof in onze bestemming, het geloof in de gerechtigheid van onze daad, het geloof in onszelf, het geloof in de mens is de kracht die onze vogelvlucht bezielt.

Want het is niet het einde van de Geschiedenis, noch het einde van de ideeën, noch het einde van de mens; want het is evenmin de definitieve overwinning van de verdorvenheid en de manipulatie; daarom kunnen we altijd proberen de dingen te veranderen en onszelf te veranderen.

Dit is de poging die de moeite waard is te leven want het is de voortzetting van de beste aspiraties van de goede mensen die ons zijn voorgegaan. Het is de poging die de moeite waarde is om te leven omdat het de voorgeschiedenis is van de toekomstige generaties die de wereld zullen transformeren..

Twee grote zielen die tegen de discriminatie en de ongerechtigheid streden vergezellen onze ontmoeting. Inspirerende gidsen van de geweldloosheid: Mahatma Gandhi en Luther King kenden de mislukking, maar zij gaven nooit hun poging op. Vandaag zijn zij zeer aanwezig in onze geest en in ons hart.

In deze jammerlijke wereld waarin de dwang en de ongerechtigheid zich meester maakt van gebieden en steden, hoe denkt men een einde te kunnen maken aan het geweld?

Misschien denken zij dat ze een inspirerend voorbeeld zijn voor de nieuwe generaties wanneer zij, vermomd als video game, van leer trekken tegen de wereld; wanneer zij dreigen in het ergste vertoon van krachtpatserij; wanneer zij, tenslotte, hun jongens erop uit sturen om verre landen binnen te vallen, er te doden en te sterven. Dit is geen goede weg noch een goed voorbeeld.

Misschien denken zij dat het terugkeren naar de primitieve praktijken van de doodstraf een groot sociaal voorbeeld zal zijn.

Misschien denken zij dat door het alsmaar straffen van het door kinderen begane misdrijf, het misdrijf zal verdwijnen... of de kinderen zullen verdwijnen!

Misschien geloven zij dat door het verplaatsen van de “harde hand” praktijk naar de straten, de straten veilig zullen zijn.

Natuurlijk bestaan deze problemen en vermenigvuldigen zich in het huidige moment, maar met een gewelddadige aanpak van het geweld zal er geen vrede bereikt worden.

Er zal geen vrede bereikt worden vanuit deze zoölogische visie op het leven die de strijd voor overleving bevordert, de strijd voor de overheersing van de meest bekwame. Deze mythe zal op niets uitlopen. De vrede zal niet komen door te manipuleren met woorden of door het censureren van de oprechte aanklachten die gedaan worden tegen elk meedogenloos optreden en elke gruweldaad die begaan wordt tegen mensen. Gezien de situatie zal ik voorzichtigheidshalve de “mensenrechten” niet noemen omdat die ook van hun inhoud zijn ontdaan en vervalst in hun betekenis. Nu gebeurt het dat men onbeschermd bevolkingen bombardeert om hun mensenrechten te beschermen...

Er zal geen vrede bereikt worden vanuit deze zoölogische visie op het leven die een sociale orde bevordert op basis van beloningen en straffen, waarmee het africhten van dieren verplaatst wordt naar de eerbiedwaardige burger die zich begint te trainen in wantrouwen, aangifte en de commercialisering van zijn gevoelens.

Maar “Er moet iets gedaan worden”, hoort men van alle kanten. Goed dan, ik zal zeggen wat gedaan moet worden, maar het zal niets uitmaken het te zeggen omdat niemand ernaar zal luisteren.

Ik zeg dat op internationaal niveau allen die bezig zijn gebieden binnen te vallen zich onmiddellijk moeten terugtrekken en de resoluties en aanbevelingen van de Verenigde Naties eerbiedigen.

Ik zeg dat op intern niveau van elk land men zou moeten werken om de wet en de gerechtelijke macht te laten functioneren, hoe imperfect ze ook mogen zijn, alvorens wetten en repressieve maatregelen te verharderen die in dezelfde handen terecht zullen komen van degenen die de wet en de gerechtelijke macht belemmeren.

Ik zeg dat in de huiselijke sfeer de mensen zouden moeten uitvoeren wat zij prediken en hun hypocriete retoriek achter zich zouden moeten laten die de nieuwe generaties vergiftigt.

Ik zeg dat op persoonlijk niveau een ieder zich zou moeten inspannen om te bereiken dat wat men denkt overeenkomt met wat men voelt en wat men doet, waarmee men een coherent leven modelleert en ontsnapt aan de tegenstrijd die geweld voortbrengt.

Maar naar niets van wat men zegt zal geluisterd worden. Toch zullen de gebeurtenissen zelf ervoor zorgen dat de invasiemachten zich terugtrekken; dat de harde hand voorstanders afgewezen zullen worden door de bevolkingen die de eenvoudige toepassing van de wet zullen eisen; dat de kinderen hun ouders hun

hypocrisie zullen verwijten; dat een ieder zichzelf de tegenstrijd zal verwijten die hij in zichzelf en in degenen om hem heen voortbrengt.

We zijn aan het eind van een donkere historische periode en niets zal hetzelfde zijn als voorheen. Beetje bij beetje zal de dageraad van een nieuwe dag verschijnen; de culturen zullen beginnen elkaar te begrijpen; de volken zullen een groeiend verlangen naar vooruitgang voor allen ervaren, begrijpend dat de vooruitgang van enkelen eindigt in vooruitgang voor niemand. Ja, er zal vrede zijn en door noodzaak zal men begrijpen dat een universele menselijke natie zich begint af te tekenen.

Intussen zullen wij, naar wie niet geluisterd wordt, vanaf vandaag in alle delen van de wereld werken om druk uit te oefenen op de besluitvormers, om de idealen van vrede te verspreiden op basis van de methodologie van de geweldloosheid, om de weg van de nieuwe tijden voor te bereiden.

Ja, het is de moeite waard dat deze Boodschap en dit Universele Humanisme aan kracht wint. Het is de moeite waard dat de jonge mensen deze Morele Kracht versterken als een variant van de Geschiedenis... laat deze stroom niet te stuiten zijn en laat haar rumoer hoorbaar zijn in alle talen van de Aarde. Dan zullen de nieuwe generaties beginnen de volwassenen te onderwijzen met een nieuwe genegenheid en een nieuw begrip.

Ten slotte, vrienden, zou ik met iedereen deze diepe zekerheid willen delen die zegt: "het Heilige is in ons en niets slechts kan er gebeuren in deze diepzinnige zoektocht naar het Onnoembare". Ik geloof dat iets heel goeds zal gebeuren wanneer de mensen de Zin ontmoeten die vele malen verloren ging en vele malen terug gevonden werd in de bochten van de Geschiedenis.

Ik zou graag willen, vrienden, dat men luistert naar de Boodschap van het Diepzinnige. Het is geen schreeuwerige Boodschap, het is een heel zachte boodschap die men niet kan horen wanneer men die probeert te vangen.

Vrienden, ik zou graag de zekerheid van de onsterfelijkheid willen doorgeven. Maar hoe kan het sterfelijke iets onsterfelijks voortbrengen? Misschien zouden we onszelf moeten afvragen over hoe het mogelijk is dat de onsterfelijke de illusie van de sterfelijkheid voortbrengt.

Wat is het goed om hier samen te zijn om over het heden en de toekomst te praten. Wat is het goed dat op dit moment duizenden vrienden in verschillende delen van de wereld getuige zijn van deze ontmoeting. Maar, anderzijds, is het niet meer nodig dat we verre plekken zoeken om ons te uiten zonder iemand te beledigen omdat deze woorden al heel ver reiken. Daarom zal het nodig zijn ons te verontschuldigen bij degenen die zich aangevallen hebben gevoeld door onze woorden die niet de bedoeling hadden persoonlijk te zijn, als wel refereerden aan specifieke situaties en historische momenten.

Terwijl de woorden vredig afsterven, worden ze vervangen door onze blikken...

Onze blikken ontmoeten elkaar en begrijpen elkaar diepgrondig.

We groeten iedereen van ganser harte.

Silo

Vertaling uit het Spaans:

Peter Noordendorp

7 maart 2008

2^e versie